

Věc C-221/08

Evropská komise

v.

Irsko

„Nesplnění povinnosti státem – Směrnice 95/59/ES – Daně jiné než daně z obratu, které ovlivňují spotřebu tabákových výrobků – Článek 9 odst. 1 – Volné stanovení maximálních maloobchodních prodejních cen výrobků výrobcí nebo dovozci – Vnitrostátní právní úprava stanovící minimální maloobchodní prodejní cenu cigaret – Odůvodnění – Ochrana veřejného zdraví – Rámcová úmluva Světové zdravotnické organizace o kontrole tabáku“

Stanovisko generální advokátky J. Kokott přednesené dne 22. října 2009 . . . I - 1672

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 4. března 2010. I - 1673

Shrnutí rozsudku

1. *Daňová ustanovení – Harmonizace právních předpisů – Daně jiné než daně z obratu, které ovlivňují spotřebu tabákových výrobků*
(Směrnice Rady 95/59, ve znění směrnice 2002/10, čl. 9 odst. 1)

2. *Členské státy – Povinnosti – Úloha Komise vykonávat dohled – Povinnost členských států (Články 10 ES a 226 ES)*

1. Členský stát, který stanovil minimální maloobchodní prodejní ceny cigaret, nesplnil povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 9 odst. 1 směrnice 95/59 o daních jiných než daních z obratu, které ovlivňují spotřebu tabákových výrobků, ve znění směrnice 2010/10, jelikož takový systém nemůže ve všech případech vyloučit, že stanovená minimální cena nezasáhne do konkurenční výhody, která u některých výrobců nebo dovozců tabákových výrobků může vyplývat z nižších pořizovacích nákladů. Takový systém, který mimoto stanoví minimální cenu pro každou kategorii odkazem na průměrnou váženou cenu uplatňovanou na trhu, může mít za následek odstranění rozdílů mezi cenami konkurenčních výrobků a přiblížení těchto cen cenám nejdražších výrobků. Uvedený systém tedy zasahuje do svobody výrobců a dovozců stanovit svou maximální maloobchodní prodejní cenu, která je zaručena čl. 9 odst. 1 druhým pododstavcem směrnice 95/59.

Rámcová úmluva Světové zdravotnické organizace o kontrole tabáku nemůže

mít vliv na slučitelnost či neslučitelnost takového systému s čl. 9 odst. 1 směrnice 95/59, jelikož tato úmluva nestanoví smluvním stranám žádné skutečné povinnosti, pokud jde o cenovou politiku u tabákových výrobků, a pouze popisuje možná opatření se zřetelem k vnitrostátním cílům ochrany zdraví, pokud jde o boj proti tabáku. Článek 6 odst. 2 uvedené úmluvy se totiž omezuje na konstatování, že smluvní strany přijmou nebo zachovají opatření „která mohou“ zahrnovat provádění daňové politiky a „případně“ cenové politiky u tabákových výrobků.

Členské státy se nemohou odvolávat na článek 30 ES, aby odůvodnily porušení čl. 9 odst. 1 směrnice 95/59 s ohledem na cíl ochrany zdraví a života osob. Článek 30 ES totiž nemůže být chápán tak, že dovoluje opatření jiné povahy, nežli jsou množstevní omezení vývozu a dovozu

a opatření s rovnocenným účinkem, stanovená v člancích 28 ES a 29 ES.

To nemění nic na tom, že směrnice 95/59 nebrání členským státům, aby pokračovaly v boji proti spotřebě tabáku, který náleží do cíle ochrany veřejného zdraví.

(viz body 45–46, 50–51, 57, výrok 1)

2. Členský stát, který neposkytl nezbytné informace tak, aby Komise mohla plnit svou povinnost kontroly dodržování směrnice 95/59 o daních jiných než daních z obratu, které ovlivňují spotřebu tabákových výrobků, ve znění směrnice 2010/10, nesplnil povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 10 ES.

(viz bod 62, výrok 2)